



ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସର ପ୍ରେକ୍ଷାପଦରେ ‘ଓ ଏକାକୀ ଏବଂ ଜିଗୋଲୋ’: ଏକ ମୂଲ୍ୟାୟନ

ମାନସ କୁମାର ନାୟକ

ଦରଢ଼ିପାଳ, କେନ୍ଦୁଝର, ୭୫୮୦୨୫

ARTICLE NO: BB-II-I-2026-08

ORC ID: 0009-0008-7999-7371

Review Status: Double-Blind Peer Reviewed

DOI: 10.64647/bb.vol.2.issue.1.2026.8

Language of the Article: Odia

E-Mail: manasnayak7478@gmail.com

Type of Article: Research Article

Submission Date: 23-11-2025

Publication Date: 14-01-2026

ABSTRACT || ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗ ପରି ଉପନ୍ୟାସରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ଘଟିଛି । କାବ୍ୟକ ଶୈଳୀ, ନାଟକୀୟ ଶୈଳୀ, ମିଶ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୈଳୀ ପ୍ରଭୃତି ନୂତନ ଶୈଳୀର ଆବିର୍ଭାବ ଉପନ୍ୟାସକୁ ଏକ ନୂଆ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି କଥା କାହାକୁ ଅଛପା ହେଇରହିନାହିଁ । ସମାଜରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାକୁ ସାହିତ୍ୟର ରୂପ ଦେବା ଏବଂ ସମାଜକୁ ଉଚିତ୍ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବା ହେଉଛି ଏକ ଲେଖକର ଧର୍ମ । ଏହା ଫଳରେ ଲେଖକଟିଏ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ଗୋପନ ତଥ୍ୟକୁ ସାହିତ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲା । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯୌନତା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଲୈଙ୍ଗିକ ବିବିଧତା । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଜରିଆରେ ସମଲିଙ୍ଗୀ ସମ୍ପର୍କ, ଜିଗୋଲୋମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଚିତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଲୋକଙ୍କ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଲା । ସରୋଜିନୀ ସାହୁଙ୍କ ‘ଅସାମାଜିକ’, ଅରବିନ୍ଦ ରାୟଙ୍କ ‘ବସ୍ତ୍ର’ ଆଦି ଉପନ୍ୟାସରେ ସମଲିଙ୍ଗୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବାବେଳେ ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ‘ଇତର’ ଉପନ୍ୟାସରେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ୟାର ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି ସୁନିତ ମୁଖୁଙ୍କ ‘ଜିଗୋଲୋ’ ଏବଂ ଅନୀଲ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ‘ଓ ଏକାକୀ’ ଉପନ୍ୟାସଦ୍ଵୟରେ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ମୂଳ ଶବ୍ଦ: ବେଶ୍ୟା, ସେକ୍ସ, ଜିଗୋଲୋ, ସାଇକୋଲୋଜି, ଦର୍ଶନ, ପ୍ରେମ, ପୁରୁଷ

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ଦେଖାଦେଇଛି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଉପନ୍ୟାସ ନୂଆ ନୂଆ ଆଙ୍ଗିକ ଫର୍ମ ଆସିଛି, ନୂଆ ନୂଆ ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ନେଇ ଉପନ୍ୟାସ ରଚିତ ହେଉଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଜିଗୋଲୋ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସେକ୍ସ ସାଜିଛି କେବଳ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ । ଏହି ବ୍ୟବସାୟର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ଗରିବଶ୍ରେଣୀର ପିଲାମାନେ । ‘ବେଶ୍ୟା’ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଉତ୍ତମ ନାରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷକୁ ବୁଝାଏ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କର ବେଶ୍ୟା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ଅନେକ ଉପନ୍ୟାସମାନ ରଚିତ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେପରିକି – ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ‘ଅମାବାସ୍ୟାର ଚନ୍ଦ୍ର’ ଉପନ୍ୟାସରେ କଲିକତା ନଗରୀର ବେଶ୍ୟାପତ୍ତାର ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି ଗୌରହରି ଦାସଙ୍କ ‘ଛାୟାଞ୍ଚୈଧର ଅବଶୋଷ’ ଉପନ୍ୟାସରେ ବେଶ୍ୟା ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା କଲିକତା ମିନୁ ଦେ ର କାହାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଔପନ୍ୟାସିକ ରଜନୀକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ‘ଜାଙ୍ଗଲିକ’ ଉପନ୍ୟାସରେ ବେଶ୍ୟାପତ୍ତାରେ ରହୁଥିବା ରାଣୀ

ବେଶ୍ୟା ପାଖରୁ ଜନ୍ମ ହେଇଥିବା ସପ୍ତରତ୍ନ ଜୀବନ ବର୍ଣ୍ଣିତ । କେବଳ ନାରୀ ନୁହେଁ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଦୁଇଟି ଉପନ୍ୟାସ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଅନୀଲ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ‘ଓ ଏକାକୀ’ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ସୁନିତ ମୁଖୁଙ୍କ ‘ଜିଗୋଲୋ’ । ଏ ‘ଜିଗୋଲୋ’ ଶବ୍ଦଟି ଶୁଣିବାକୁ ଆମକୁ ଯେତିକି ରୋମାଞ୍ଚିତ ଲାଗେ, ସେତିକି ଚକିତ ମଧ୍ୟ କରେ । ଜଣେ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟା ସାଜିବାର କାରଣ କଣ ? ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ କେତେ ସମସ୍ୟାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ ? ଏହାର ଅନ୍ତିମ ପରିଣତି କଣ ହେଇପାରେ ? ଏସବୁ ଉତ୍ତର ଆମକୁ ଏ ଦୁଇଟି ଉପନ୍ୟାସରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ଓ ଏକାକୀ (୨୦୦୮) :

ଜିଗୋଲୋମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନେଇ ରଚିତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ ହେଉଛି ଅନୀଲ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ‘ଓ ଏକାକୀ’ । ଏହା ପ୍ରଥମେ ଟାଇମ୍ସ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ ଗ୍ରୁପର ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକା ‘ଆମ ସମୟ’ରେ ୨୦୦୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ୨୦୧୭





ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋରଦ୍ୱାରା ଏହା ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ
ଲାଭ କଲା। ଏହି ଉପନ୍ୟାସ ଜିଗୋଲୋ ମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ରଚିତ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଜିବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିମ୍ନବର୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଏହା
ସାମ୍ନାକୁ ଆଣେ।

ଉପନ୍ୟାସର ନାୟକ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲା। ବାପା
ନାହିଁ କେବଳ ବୁଢ଼ୀ ମା ସହ ତାଳ ଛପର ଘରେ ରହୁଥିବା ପିଲା ବି. ଏ
ପାସ୍ କରି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଏକ ଭୂଷା
ଦୋକାନରେ ରହିଛି ସତ କିନ୍ତୁ ଗାଁ ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଚାକିରୀ
କରିଛି। ବ୍ରଜର ନିଜଦାଦା ବିନ ମହାନ୍ତି ପୁଞ୍ଜିପତି ହୋଇଥିବାରୁ ତାର
ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ମୁକୁଳିବା ପାଇଁ, ତା କୋଠା ସାମ୍ନାରେ କୋଠା ଛିଡ଼ା
କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରଜ ବିହାର ଯାଏ। ଅଧିକ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବାର
ଆଶାରେ ସେ କୌଶିକ ଖାଡ଼କେର ଚକ୍ରାନ୍ତର ଶିକାର ହୁଏ। ପ୍ରଥମେ
କିଛି ଜାଣିପାରୁନଥିବା ପିଲା ସମୟ ସୁଅରେ ପାଲଟିଯାଏ ‘ଜିଗୋଲୋ’।
ସଇତିରିଶ ନମ୍ବର ରୁମରେ କ୍ରିଶ୍ ସହ କିଛିଦିନ ରହେ। ପରେ ଗାଁ ର
ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ସାଜିଯାଏ ବେଶ୍ୟା ସୁନ୍ଦରମ୍। କିଛି ନ ବୁଝି ଟଙ୍କାର
ଲୋଭରେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ବିକିଦିଏ। ଜିନି ସହ ତାର
ପ୍ରଥମ ମିଳନ ତାକୁ ବ୍ୟବସାୟ ଆଡ଼କୁ ପାଦେ ଟାଣିନିଏ। ସେ
ମନେପକାଏ ତାର ଅତୀତକୁ, ଜେମାର ସ୍ମୃତିକୁ। ସୁନ୍ଦରମ୍ କେବେ
ଭାବିନଥିଲା ଯେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏକ ବେଶ୍ୟାପତ୍ନୀ ଅଛି ବୋଲି।
ସେଇ ରଙ୍ଗମହଲରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହେବାର ଅନେକ
ମୁହାଁ ଶିଖିଛି। ତାର ଅତୀତ, ତାର ସ୍ୱପ୍ନ, ତାର ସମ୍ପର୍କ ସବୁ ସେହି
ରଙ୍ଗମହଲରେ ହଜିଯାଇଛି। ସେ ସଙ୍ଗ ମୈଥୁନ, ହସ୍ତ ମୈଥୁନ, ମୃତ୍ୟୁ
ମୈଥୁନ ଆଦି ଶିଖି ଅନେକ ନାରୀଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିଛି। ସେ କେବଳ
ଗୋଟିଏ ନାରୀର ଦେହକୁ ଉପଭୋଗ କରେନି, ସେ ଜଣେ ପତ୍ନୀର
ପତ୍ନୀତ୍ୱ, ପରିବାରର ପରିବାରତ୍ୱ ଆଉ ସମାଜର ସମାଜତ୍ୱକୁ ନଷ୍ଟ
କରୁଥାଏ।

ସୁନ୍ଦରମ୍ ଭେଟିଛି ଅନେକ ନାରୀଙ୍କୁ। ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସେଙ୍କର
ପରିଭାଷା ଅଲଗା ଅଲଗା। ମିସେସ ନଟରାଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଙ୍କ
ହେଉଛି ଏକ ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ ଏହାର ସବୁଠାରୁ ଭୟାନକ ଫର୍ମ ହେଲା
ପରିବାର। ସନ୍ତାନମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତର ପଲିସି। ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ସେଙ୍କ ହେଉଛି ଷ୍ଟେସ ରିମୁଭ୍ କରିବାର ଏକ ସାଧନ। ମିସେସ୍
ବ୍ରିଜେଞ୍ଜାଙ୍କ ସେଙ୍କୁ ରକ୍ତର ଆକର୍ଷଣ ବୋଲି ମାନନ୍ତି। ସେଙ୍କ ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ନିଶା, କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ସୁଖ। ସେହିପରି ସୁଧା
ପାଇଁ ସେଙ୍କ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକାର ଆପ୍ତିସିଏସନ୍। ଏହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଫୋର୍ସ ହେଉଛି ସୁନ୍ଦରତା। ପ୍ରକୃତ ପୁରୁଷ ଆଖିରେ
ଥାଏ ଜାନ୍ତବ ଯୁଧା ବଦଳରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବୋଧ। ଯେଉଁ ଜିନି ବ୍ରଜକୁ
ସୁନ୍ଦରମ୍ ରେ ସଜାଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରେମ କରେ ସୁନ୍ଦରମ୍ କୁ। ସେ ତାହେଁ
ପିଓର ସେଙ୍କ। ଯେଉଁ ସେଙ୍କରେ ଥିବ ତଳ୍ଲାନତା ଏବଂ ସ୍ଥିରତା।
ଜିଗୋଲୋମାନେ, ଯିଏ ପ୍ରତି ରାତିରେ ବୟସ, ଜାତି ର ବାଛବିଚାର ନ

କରି ରମଣୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଗ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପର୍କର ମୂଲ୍ୟ କିଛି
ନଥାଏ। ଏହା କେବଳ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ। ଇନ୍ଦ୍ର ସାକସେନାର ମତରେ
ଜିଗୋଲୋଜିମ୍ କୁ ପ୍ରତି ରାତିରେ ଭେଟୁଥିବା ନାରୀଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ
ପାଇଁ ନିଜର ନବବିବାହିତା ପତ୍ନୀ ବା ପ୍ରେମିକା ଧରିନେବା
କଥା। କ୍ଲାଇଷ୍ଟ ନମ୍ବର ଏକ୍ସ ଏଇଟ୍ ସେଭେନ ସିଙ୍କ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ସେଙ୍କର
ପରିଭାଷା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ। ଏହି କ୍ଲାଇଷ୍ଟ ପାଇଁ ସେଙ୍କ ହେଉଛି ସନ୍ତାନ
ସୃଷ୍ଟିର ଏକ ମାଧ୍ୟମ। ସେ ଏହି ସେଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ମାତୃତ୍ୱକୁ
ଖୋଜେ। ତା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରମ୍ ହେଉଛି ଏକ ହତ୍ୟାକାରୀ, ବୀର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ
ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଜୀବନର ହତ୍ୟାକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଗୋଲୋମାନେ।
ଜିଗୋଲୋମାନେ ଯଦି ପିତା ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ପିତୃତ୍ୱ କେହି ଜାହିର
କରିପାରିବେନି ଏହି ଆଶାରେ ସେ ସୁନ୍ଦରମ୍ ସହ ଏକ ମାସ ମିଳିତ
ହୋଇଥିଲା।

ମାନବେଶ ଗୁପ୍ତା ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ
ସାରା ନାରୀ ସମାଜକୁ ଉପଭୋଗ କରି ମନ ଶାନ୍ତ କରିବ ବୋଲି
ଭାବିଥିଲା, ମାତ୍ର ତାର ଯୌନାଙ୍ଗକୁ ଏକ ନାରୀ କାମୁଡ଼ିଦେବାରୁ ସେ
ମେଡ଼ିକାଲରେ ପଢ଼ିଛି। ଶେଷରେ ବ୍ରଜର ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧୁ ସେ
ଏକ ବୃଦ୍ଧାକୁ ସମ୍ବୋଗ କରିବାକୁ ଯାଇଛି ଏବଂ ସେଠାରୁ
ଖସିଚାଲିଆସିଛି କହେଇଲାଲ୍ ସହ ନିଜ ଗାଁ କୁ। ତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବେ
ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ନାରୀ ଭଲଗ୍ନ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତା ପାଇଁ ବସୁହୀନ।
ପୁଞ୍ଜିପତି ବିନ ମହାନ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ବିହାର ଯାଇଥିବା ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ
ଶେଷରେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛି। ବୀର୍ଯ୍ୟ ଦାନ ହିଁ ଜଣେ ଜିଗୋଲୋର
କର୍ମ। ସେଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ। ସେଙ୍କ ପ୍ରକୃତରେ
ସୋସିଆଲ ନା ପଲିଟିକାଲ, ଅର୍ଥନୀତି ନା ସାଇକୋଲୋଜି, କଳଚରାଲ
ନା ବିହେଭିରିଆଲ୍, ଆବଶ୍ୟକତା ନା ସୌଖିନତା। ମିସେସ୍
ବ୍ରିଜେଞ୍ଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସେଙ୍କ ଗୋଟାଏ ଆହ୍ୱାନ, ଗୋଟେ ଇଚ୍ଛା। ସୁଧା ପାଇଁ
ସେଙ୍କ ଆସପେଇଜିମ୍। କ୍ଲାଇଷ୍ଟ ନମ୍ବର ଏକ୍ସ ଏଇଟ୍ ସେଭେନ ସିଙ୍କ
ପାଇଁ ସେଙ୍କ ଗୋଟାଏ ବଂଶର ଉତ୍ତର କେବଳ। କିଏ ସେଙ୍କକୁ ଦର୍ଶନ
କହିଥିଲା ତ କିଏ ମାନସିକତା। କାହା ପାଇଁ ଏହା ବିଜ୍ଞାନ ତ କାହା ପାଇଁ
ଏହା ଆବଶ୍ୟକତା। ପ୍ରକୃତରେ ସେଙ୍କ କଣ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପାଖରେ
ଅଟକି ରହିଥିଲା ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର।

ଔପନ୍ୟାସିକ ଏଠାରେ ପୁଞ୍ଜିପତି ଏବଂ ନିମ୍ନ ବର୍ଗର ପ୍ରଭେଦ
ଦେଖାଇବା ସହ ଜିଗୋଲୋମାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି।
ପ୍ରେମ ଏବଂ ସଂପର୍କର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝୁନଥିବା ଜିଗୋଲୋମାନେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ
ନିଜ ଦେହ ବିକ୍ରି କରନ୍ତି। ଏଥିରେ ଫସିଯାଆନ୍ତି ବ୍ରଜ ପରି ଅନେକ
ଗରିବ ଯୁବକ ଏବଂ ପାଲଟିଯାଆନ୍ତି ସୁନ୍ଦରମ୍। ପରୋକ୍ଷରେ ବି. ଏ ପାସ୍
କରିଥିବା ଯୁବକର ବେକାରୀ ସମସ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।
ଜିଗୋଲୋମାନେ ନାରୀକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ନାରୀମାନେ
ଜିଗୋଲୋମାନଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି। ଜଣେ ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାର ଅନ୍ତିମ



ପରିଣତି କଣ ହୋଇପାରେ ତାହା ବ୍ରଜ ଓରଫ୍ ସୁନ୍ଦରମ୍ ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

ଜିଗୋଲୋ (୨୦୧୫) :

ପୁରୁଷ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ରଚିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପନ୍ୟାସ ହେଉଛି ‘ଜିଗୋଲୋ’। ଏହା ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ଦକ୍ଷ ବୁକ୍ସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ଲାଭ କରିଥିଲା। ଔପନ୍ୟାସିକା ସୁନିତ ମୁଣ୍ଡ ଜଣେ ନାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପନ୍ୟାସରେ ପୁରୁଷର ଦୁଃଖ, ବେଦନାକୁ ଅତି ଚମତ୍କାର ଭଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିଛନ୍ତି। ଦେହ ବ୍ୟବସାୟ ଯେ କେବଳ ନାରୀମାନେ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ଏଠାରେ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି। ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦେହକୁ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି। ଉପନ୍ୟାସର ନାୟକ ରାକେଶ ମହାନ୍ତି ଅନେକ ନାରୀଙ୍କ ଦେହର ଭୋକକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ସହ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ଲାଭ କରିଛି। ନିଜ ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କାର, ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଯୌବନ ଆଗରେ ବିକ୍ରି କରିଥିବା ରକିର ଜୀବନ କାହାଣୀ ହେଉଛି ଏହି ଉପନ୍ୟାସର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ।

ଉପନ୍ୟାସର ନାୟକ ରକି ବାଣୀବିହାରରୁ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ସାରି କମ୍ପିଉଟିଭ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ। ସାଙ୍ଗ ରବିନ ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ବାଧ୍ୟ କରେ ବେଶ୍ୟା ସାଜିବାକୁ, ମାତ୍ର ରକି ଏଥିରେ ରାଜି ହୁଏନି। କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜ ଅଜାଣତରେ ମାୟାର ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଜିଗୋଲୋ ସାଜେ। ପ୍ରଥମେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଧନୀ ବୟସ୍କା ପୁରୁଷ ଦେହଲୋଭୀ ମହିଳାମାନଙ୍କର କାମନାର ଶିକାର ହୁଏ ରକି। ଦେହ ଆଉ ଦେହନୀର ବ୍ୟବସାୟ ଭିତରେ ସେ ଛନ୍ଦିହୋଇଯାଏ। ଦେହର ନିଆଁ ଆଉ ଯେତେ ନିଆଁକୁ ଧଣ୍ଡା କରିବା ଦୌଡ଼ରେ ସେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ରୋଜଗାରର ଏକ ସହଜ ବାଟ ବାଛିନିଏ। ଭୁବନେଶ୍ୱର ପରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ରବିନ୍ ସହ ରକି ପାଲଟିଯାଏ ଏକ ଜିଗୋଲୋ। ନମ୍ରତା, ସୋଫିଆ, ନିକିତା ଏହିଭଳି ଅନେକ ପୁରୁଷ ଦେହଲୋଭି ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରକି ଏକ ବିଲାସର ବସ୍ତୁ ସାଜେ। ନାରୀର ସରଳ ଏବଂ ଲଜ୍ୟାବତୀ ରୂପ ଦେଖିଥିବା ରକି ବିଭିନ୍ନ ବୟସର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ମହିଳାମାନଙ୍କର କାମନା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହୁଏ। ସୋଫିଆ ପାଇଁ ସିଙ୍କୁ ପ୍ୟାକ୍ ଛାଡି ବାଲରେ ସେକ୍ସି ଲାଗୁନଥିବା ବେଳେ ଶ୍ୱେତପଦ୍ମା କହେ ‘ପ୍ରେମିକର ବାଲୁଆ ଛାତି ହିଁ ପ୍ରେମିକାର ପ୍ରଥମ ଦୁର୍ବଳତା’। ନାରୀର ଭୋକ ଆଉ ଚାହୁଡ଼ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଏକଥା ରକି ଜାଣେ। ଘରେ ଏପଟେ ତାର ମା

ଏବଂ ତାକୁ ହୃଦୟରୁ ଭଲପାଉଥିବା ପ୍ରିୟକୁ ମିଛ କହି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଦେହ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ରକି ଅର୍ଥର ଆଳରେ ସଂସ୍କାର, ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଭୁଲିଯାଏ। ଦିଲ୍ଲୀ ପରେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଗୁଡ଼ଗାଓ ଏମିତି ଅନେକ ସ୍ଥାନ ସେ ଯାଇଛି, ଅନେକ ନାରୀଙ୍କୁ ଭେଟିଛି। ଜିଗୋଲୋ ଦୁନିଆରେ ତାର ନାମ ଥିଲା ‘ଯୋଗ୍’। କେବଳ ନାରୀ ନୁହେଁ ହିଞ୍ଜଡ଼ାର ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଉପଭୋଗ କରେ। ଏହାପରେ ରକିର ପିଏଚଡ଼ି ଉପାଧି ପାଇବା, ଓଡ଼ିଶା ଫେରିଆସିବା, ପ୍ରିୟକୁ ବାହା ହେବା ଏବଂ ଶେଷରେ ଶୁଭାଙ୍ଗୀର ଚକ୍ରାନ୍ତର ଶିକାର ହୋଇ ଜେଲ୍ ଯିବା; ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଜିଗୋଲୋ ଜୀବନର କାହାଣୀ। ରକି, ଯୋଗ୍, ତନ୍ତର ଏମ୍ ଅନେକ ନାମ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ସେ ଜେଲ୍ ଯାଇଛି। ପ୍ରେମ-ପ୍ରଣୟ-ଶୃଙ୍ଖାର-ମୈଥୁନ ଏବଂ କାମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଜିଗୋଲୋ ପାଲଟିଥିବା ରକିର ଜୀବନ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ଜୀବନରେ ସହଜରେ ଏବଂ ଅସତ୍ ଉପାୟରେ ପାଉଥିବା ସମ୍ପର୍କତା ଯେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ତାହା ଔପନ୍ୟାସିକା ରକି ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି।

ଆଲୋଚ୍ୟ ଉପନ୍ୟାସ ଦୁଇଟିରେ ଔପନ୍ୟାସିକ କଲିକତାର ସୋନାଗାଳ୍ଡି, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ମାଲିସାହି, ଦିଲ୍ଲୀର ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ରୋଡ଼ ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଚାଲିଥିବା ଅବୈଧ ଦୈହିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି। ନାରୀମାନେ ନିଜ ଦେହର ଭୋକ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ କିପରି ପରପୁରୁଷର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଉଭୟ ଉପନ୍ୟାସରେ ସେକ୍ସର ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ବ୍ରଜ ଏବଂ ରକି ଦୁଇଜଣ ପ୍ରଥମେ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ି ଜିଗୋଲୋ ସାଜିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାକୁ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ଏକ ମାର୍ଗ ରୂପେ ବାଛିନିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ଶେଷରେ ବ୍ରଜ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଥିବାବେଳେ ରକି ଆଜୀବନ ଜେଲ୍ରେ ଜୀବନ ବିତାଇଛି। ଯେତେ ଭୋକ ପାଇଁ ନିଜ ଦେହକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନାରୀ ପାଖରେ ସମର୍ପି ଦେଉଥିବା ଦୁଇ ଯୁବକର ସଂଘର୍ଷମୟ କାହାଣୀ ହେଉଛି ଏ ଦୁଇ ଉପନ୍ୟାସ।

ସହାୟକ ସୂଚୀ:

- ୧. ପାଢ଼ୀ, ଅନୀଲ କୁମାର. ଓ ଏକାକୀ। ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ସ୍କୋର, ୨୦୧୭।
- ୨. ପଟ୍ଟନାୟକ, କଲ୍ୟାଣ. କଥା ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା। ବିଦ୍ୟାପୁରୀ ପ୍ରକାଶନ, ୨୦୨୨।
- ୩. ମୁଣ୍ଡ, ସୁନୀତି. ଜିଗୋଲୋ। ଦକ୍ଷ ବୁକ୍ସ ପ୍ରକାଶନ, ୨୦୧୮।

Field	Details
Funding Statement	This research received no external funding
Conflict of Interest	No
Plagiarism Test	Yes (Drillbit)
Similarity Index	0 %
Ethical Approval	Not applicable
Cite:	Nayak, Manas Kumar. "Odia Upanyāsara Prekṣāpāṭṭare 'O Ekākī Ēban Jigolo': Ēka Mūlyāyana." Bindu Bimarsha, vol. 2, no. 1, Jan. 2026, pp. 46–48. Crossref, https://doi.org/10.64647/bb.vol.2.issue.1.2026.8 .

